RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 126.030 van 4 december 2003
in de zaak A. 41.345/XII-254.

In zake : André COLSON,
die woonplaats kiest bij
advocaat R. Vanhaesendonck,
kantoor houdende te Brussel,
Louizalaan 129, b 23

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat André Colson op 3 oktober 1989 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 23 augustus 1989 van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken naar luid waarvan "[d]e inschrijving van de familie Colson-Ghysen te Knokke-Heist, Pol Parmentierlaan nr. 130 dient geannuleerd te worden zodat ze ononderbroken ingeschreven blijven te 3630 Maasmechelen, Rijksweg nr 363";

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgesteld door auditeur A. Vandendriessche;

Gelet op de beschikking van 26 oktober 1992 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 12 september 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 oktober 1997, op welke datum de zaak op vraag van verzoeker voor onbepaalde tijd is uitgesteld;

Gelet op de “Memorie na verwijzing naar de rol op 21 oktober 1997 door de XIIe kamer van de Raad van State, ter afwachting van het strafonderzoek op 28 april 1997 ingeleid, en beëindigd bij arrest dd. 26 juni 2002 door de Kamer van Inbeschuldigingstelling te Brussel”;

Gelet op de beschikking van 25 maart 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 mei 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad J. Lust;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, van advocaat R. Vanhaesendonck die hem bijstaat, en van adjunct-adviseur F. Verduyn, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur B. Thys;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat het gezin Colson-Ghysen, bestaande uit de beide echtgenoten en hun drie kinderen, in december 1988 wordt ingeschreven in de bevolkingsregisters te Knokke-Heist, op het adres Paul Parmentierlaan 130, komende van Maasmechelen, Rijksweg 363; dat blijkens een nota van 28 februari 1989 van de eerste adviseur van de Directie van de verkiezingen en van de bevolking van het ministerie van Binnenlandse Zaken, J. Odeurs, kabinetslid van de minister van Binnenlandse Zaken, vraagt een onderzoek uit te voeren inzake André Colson die niet te Knokke-Heist maar te Maasmechelen zou wonen; dat in het kader van dat onderzoek verslagen worden opgesteld door twee bevolkingsinspecteurs, de politie van Maasmechelen en van Knokke Heist, en geïnformeerd wordt naar het water- en elektriciteitsverbruik op de twee plaatsen; dat op 23 augustus 1989 de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken beslist: “De inschrijving van de familie Colson-Ghysen te Knokke-Heist, Pol Parmentierlaan nr. 130 dient geannuleerd te worden zodat ze ononderbroken ingeschreven blijven te 3630 Maasmechelen, Rijksweg nr 363”;

Overwegende dat verzoeker in een eerste middel bekritiseert dat de bestreden beslissing uitspraak doet over de “familie Colson-Ghysen”, waar slechts over het “gezin” uitspraak mocht gedaan zijn;

Overwegende dat de bestreden beslissing kennelijk het echtpaar Colson-Ghysen met de kinderen bedoelt; dat het gebruik ter zake van de term “familie” mogelijk minder passend is dan dat van de term “gezin”, maar daar in elk geval niet uit volgt dat de beslissing onwettig zou zijn; dat het middel ongegrond is;

Overwegende dat verzoeker in een derde middel aanvoert dat de verwerende partij niet of niet voldoende in haar beslissing de beweegredenen verstrekt die tot de beslissing hebben geleid, dat het niet volstaat te verwijzen naar onderzoeken waarvan verzoeker zelfs geen kennis heeft gekregen en dat ook het weergeven van teksten van de wet niet als een motivering kan beschouwd worden;

Overwegende dat verwerende partij terecht tegenwerpt dat het bestreden besluit van 23 augustus 1989 geen jurisdictionele of quasi-jurisdictionele beslissing betreft en dat geen wettekst haar ertoe verplichtte de rechtens vereiste feitelijke grondslag van het besluit in de vorm van een formele redengeving te doen kennen; dat het middel ongegrond is;

Overwegende dat luidens een tweede middel de bestreden beslissing verzoeker afvoert uit de bevolkingsregisters van de gemeente waar hij en zijn echtgenote hun hoofdverblijf hebben; dat verzoeker beklemtoont dat het feit dat het appartement te Knokke-Heist het eigendom is van de echtgenoten “waardevol” is om de gemeente van inschrijving te bepalen en dat de verklaring aan de ambtenaar belast met het houden van de bevolkingsregisters minstens een vermoeden juris tantum schept;

Overwegende dat een vermoeden juris tantum per definitie weerlegd kan worden; dat zulks volgens de verwerende partij te dezen ook effectief gebeurd is door de “met elkaar overeenstemmende gegevens” waarvan de ingewonnen verslagen en informatie doen blijken; dat die gegevens aldus worden samengevat in de memorie van antwoord :

> “1) Het electriciteitsverbruik te Maasmechelen is relatief laag (2259 KWH voor 1988) op Rijksweg nr 363, doch veel hoger op nr 361, waar het kantoor van verzoeker gevestigd is (18.766 KWH jaarverbruik) [...].

2) Een politieverslag d.d. 25/5/1989 te Maasmechelen stelt dat verzoeker op alle momenten van de dag daar is aan te treffen, er een verzekeringskantoor runt, dat het jongste kind daar naar school gaat, dat verzoeker daar actief is in het verenigingsleven en het gemeentebestuur [...]

3) Door de bevolkingsinspectie worden onderzoeken uitgevoerd ter plaatse [...].

- te Maasmechelen, Rijksweg 363, d.d. 22/3/1989, 9/5/1989, 11/5/1989 : hier werd nooit opengedaan.
- te Maasmechelen, Rijksweg 361 (verzekeringskantoor van verzoeker), d.d. 9/5/1989, 11/5/1989 : hier leek verzoeker aanwezig d.d. 11/5/1989, doch hij wil de bevolkingsinspectie niet te woord staan.
- de heer TONINATO van de bevolkingsdienst te Maasmechelen verklaart dat het algemeen geweten is dat het gezin van verzoeker te Maasmechelen, Rijksweg nr 363, haar hoofdverblijfplaats heeft, dat de kinderen er school lopen en hij gelooft dat de echtgenote tevens te Maasmechelen werkt.
- de heer HERMANS, adjunct-politiecommissaris, verklaart tevens dat het algemeen geweten is dat vermeld gezin te Maasmechelen verblijft.
- uit een kranteartikel d.d. 9/5/1989 blijkt dat de heer COLSON zeer actief is in het politieke leven te Maasmechelen.
- te Knokke-Heist, Paul Parmentierlaan 130 5e verdieping, d.d. 12/5/1989 : ook hier komt niemand opendoen. De brievenbus blijkt meer dan een week niet gelicht (aanslagbiljet gemeentebelasting d.d. 2/5/1989).

4) Het waterverbruik te Knokke-Heist levert geen nuttige gegevens op, aangezien de meteropname niet per appartement gebeurde [...]

5) In een politieverslag d.d. 29/5/1989 te Knokke-Heist wordt gesteld dat het gezin veel in het buitenland vertoeft', doch als zij in België zijn hier in Knokke-Heist wonen'. 'Na een persoonlijk gesprek met de heer COLSON blijkt dat het veelvuldig vertoeven in het buitenland een medische reden heeft. Zijn werkactiviteit zou hij stopgezet hebben door zijn ziekte....

Gespreide onderzoeken hebben dus 's avonds geen nut gezien betrokkene voor een tweetal weken kan weg zijn en dan voor drie weken hier terug kan komen wonen...' [...]

6) E.B.E.S. stelt dat het electriciteits- en gasverbruik te Knokke-Heist als zeer laag mag beschouwd worden (28 KWH electr., 163 M^3 aardgas, éénmalige jaarlijkse opname d.d. 9/3/1989) [...]";

Overwegende dat, na de neerlegging van het administratief dossier, verzoeker in de memorie van wederantwoord ter "rectificatie" doet gelden dat hij drie kinderen heeft, waarvan er een te Maasmechelen naar school gaat en de anderen naar de universiteit, dat zijn echtgenote de laatste twintig jaar niet heeft gewerkt, dat aan de Rijksweg 361 zich de kantoren bevinden van de NV Colson, waarvan hij onbezoldigd beheerder is, dat hij niet meer zelf actief is in het politieke leven te Maasmechelen, maar wel nog wegens zijn ervaring geconsulteerd wordt door actieve politici; dat verzoeker voorts betoogt dat de verwijzing naar wat "algemeen geweten" is door de "materialiteit der feiten" wordt tegengesproken, dat de bezoeken van de bevolkingsinspectie te Knokke-Heist en te Maasmechelen enerzijds bewijzen dat het gezin niet te Maasmechelen woont en anderzijds dat wanneer het niet in het buitenland vertoeft, het dan in Knokke woont, dat de juistheid van de inschrijving niet wordt weerlegd door aan die juistheid te twijfelen en door de "apriori-eenzijdig

doelbewust uitgelokte onderzoeken", dat het relatief laag elektriciteitsverbruik ter Rijksweg 363 te Maasmechelen "ééns te meer" bewijst dat verzoeker en zijn gezin er niet wonen, dat aldaar ook nooit werd opengedaan, dat de verklaring van de ambtenaar van de bevolkingsdienst "fantaisistisch" is en niet met de feiten strookt, dat ook het verslag van de politie te Maasmechelen met de feiten strijdig is;

Overwegende dat met de verwerende partij, in de memorie van antwoord, wordt aangenomen dat er te dezen sprake is van een zodanig samenstel van -op één na- concordante gegevens dat zij er "in redelijkheid" mocht uit concluderen dat de inschrijving van verzoeker en zijn gezin te Knokke-Heist onjuist is; dat het in dit verband niet wezenlijk ter zake doet dat het appartement te Knokke-Heist het eigendom is van verzoeker en zijn echtgenote; dat die informatie als zodanig niets leert over het eventuele gebruik als hoofdverblijf ervan; dat trouwens verzoeker niet beweert géén eigenaar te zijn van de woning te Maasmechelen; dat het voor de beoordeling van de deugdelijkheid van de motieven van de verwerende partij dan weer wel leerrijk is dat verzoekers jongste kind te Maasmechelen school loopt, ook al is het niet in het Technisch Instituut Maasmechelen maar in een andere school, en ook al studeren zijn oudste kinderen niét te Maasmechelen, want reeds aan de universiteit; dat inderdaad het elektriciteitsverbruik aan de Rijksweg 363 te Maasmechelen door de elektriciteitsmaatschappij als "relatief laag" voor een hoofdverblijfplaats is bestempeld; dat echter het verbruik van elektriciteit en aardgas te Knokke-Heist door de elektriciteitsmaatschappij als "zeer laag" wordt gekwalificeerd; dat verzoeker effectief niet door de bevolkingsinspectrice in de woning aan de Rijksweg 363 te Maasmechelen is aangetroffen geworden, evenmin als in het aanpalende kantoor van de NV Colson; dat echter de indruk gewettigd is dat verzoeker zich bijzonder ingespannen heeft haar te ontlopen; dat hij wel zijn elektriciteits-en gasrekeningen voor Knokke-Heist aan de Rijksweg 363 te Maasmechelen laat toesturen, maar geen gevolg geeft aan de contactnamekaartjes die de bevolkingsinspectrice er bij twee bezoeken achterlaat; dat de bevolkings-inspectrice voorts relateert over een bezoek op 11 mei 1989 aan het kantoor van de NV Colson, Rijksweg 361 te Maasmechelen, wat volgt :

> "We worden tewoord gestaan door één van de personeelsleden. Deze persoon vraagt aan een collega het binnennummer van de Heer COLSON en neemt telefonisch contact met hem op. Hij vraagt aan de Heer COLSON of hij ons mag naar zijn kantoor sturen. Hij krijgt blijkbaar een bevestigend antwoord want hij begint al met ons naar achter te wijzen. Op dat moment echter wordt er blijkbaar navraag gedaan wie we juist zijn. Het personeelslid vertelt dat wij van het Ministerie van Binnenlandse Zaken zijn en dat we de Heer COLSON persoonlijk willen spreken. Dan mogen we ineens niet meer naar het kantoor van

de Heer COLSON en het personeelslid verklaart dat de Heer COLSON er niet is. We vermoeden echter dat betrokkene wel aanwezig is, maar ons niet tewoord wil staan. Ik uit dit vermoeden tegen het personeelslid en hij antwoordt me dat men aan de andere kant van de lijn ontkent dat de Heer COLSON aanwezig is";

Overwegende dat onder de gegevens van de onderzoeken slechts één niet-overeenstemmend element voorkomt; dat in zijn verslag van 29 mei 1989 wijkagent-brigadier Danneels te Knokke-Heist de verklaring aanhaalt enerzijds van de vorige wijkagent dat het gezin Colson veel in het buitenland vertoeft "doch als zij in Belgie zijn hier in Knokke-Heist wonen" en anderzijds van verzoeker die in een persoonlijk gesprek meedeelde dat "het veelvuldig vertoeven in het buitenland een medische reden heeft"; dat de verklaring van de vorige wijkagent dat het gezin van verzoeker, als het zich in België bevindt, dan in Knokke-Heist woont, met geen enkel concreet gegeven wordt gestaafd; dat zij niet opweegt tegen de andere gegevens waarop de verwerende partij zich steunde en de gevolgtrekking eruit, dat de inschrijving te Knokke-Heist grond mist, niet in het gedrang brengt;

Overwegende dat verzoeker in en met de laatste memorie nog bijkomende gegevens en stukken aanvoert; dat verwerende partij terecht de tijdigheid ervan betwist; dat de argumenten en stukken reeds eerder, ten laatste in en bij de memorie van wederantwoord, konden en moesten zijn meegedeeld of gevoegd; dat er rekening mee houden strijdig zou zijn met de rechten van de verdediging;

Overwegende dat het middel niet aantoont dat verwerende partij ten onrechte uit het gevoerde onderzoek heeft geconcludeerd dat "de familie Colson-Ghysen onafgebroken haar hoofdverblijfplaats behouden heeft te 3630 Maasmechelen, Rijksweg nr 363"; dat het ongegrond is;

Overwegende dat verzoeker in een vierde middel betoogt dat de beslissing genomen werd "op grond van een klacht van een lid van het kabinet van de Minister van Binnenlandse Zaken", terwijl zulks in strijd is met de elementaire voorzichtigheid die de minister gebiedt zich te onthouden van alle inmenging en in strijd is met de vereiste kiesheid, sereniteit, onpartijdigheid en onafhankelijkheid;

Overwegende dat in de memorie van wederantwoord verzoeker uiteenzet dat de verwerende partij “klaarblijkelijk van haar macht gebruik [heeft] gemaakt om arbitrair op te treden en doeleinden na te streven die niet overeenstemmen met de wetgeving inzake inschrijving op de bevolkingsregisters” en dat het “buiten kijf [staat] dat er politiek-morele beweegredenen aanwezig waren”; dat verzoeker in de laatste memorie de verwerende partij verwijt tendentieus te zijn geweest en niet objectief; dat hij in een “Memorie na verwijzing naar de rol op 21 oktober 1997 [...]” daar nog aan toevoegt dat een door hem uitgelokt strafonderzoek heeft uitgewezen dat er op een onrechtmatige wijze door J. Odeurs, kabinetsattaché van de toenmalige minister van Binnenlandse Zaken, klacht is neergelegd wegens de inschrijving in de bevolkingsregisters te Knokke-Heist;

Overwegende dat de bestreden beslissing in de aanhef verwijst naar “het verzoek dd. 28.02.89, van de Heer Odeurs, Kabinet Min. van Binnenlandse Zaken, tot beslechting van de betwisting betreffende de verblijfplaats van de familie Colson-Ghysen”; dat verzoeker achter dat verzoek een machinatie ziet; dat hij onder meer ter zake klacht met burgerlijke partijstelling heeft neergelegd bij de onderzoeksrechter; dat het onderzoek waartoe de klacht heeft geleid is afgesloten met een arrest van 26 juni 2002 van de kamer van inbeschuldigingstelling van het hof van beroep te Brussel dat de beschikking bevestigt van de raadkamer die zegt dat er geen redenen tot vervolging bestaan tegen de niet-geïdentificeerde verdachte; dat, blijkens het arrest, aan de basis van de procedure in verband met de betwisting over de inschrijving in de bevolkingsregisters “naar alle waarschijnlijkheid” de aangifte ligt van “een onbekend gebleven persoon”; dat, nog volgens het arrest, “het onderzoek over de grond van de administratieve zaak overigens alle waarborg van objectiviteit biedt, zodat het oorzakelijk verband verbroken is tussen de beweerde fout van de onbekend gebleven persoon die de aangifte zou gedaan hebben en de schade door de burgerlijke partij geleden”; dat die bevindingen, waarbij de Raad van State zich aansluit, tegenspreken dat de aangevochten beslissing onbetwistbaar door “politiek-morele beweegredenen” is geïnspireerd en dat zij aan de vereiste objectiviteit tekort doet; dat het middel ongegrond is;

Overwegende dat een vijfde middel in het verzoekschrift luidt dat verzoeker niet werd gehoord;

Overwegende dat, zo met verzoeker wordt aangenomen dat hij in de gelegenheid diende gesteld om zijn standpunt te doen kennen over de betwisting en om de bewijzen voor te leggen die volgens hem konden aantonen dat zijn hoofdverblijf zich wel degelijk te Knokke-Heist bevond, eveneens de verwerende partij wordt bijgetreden waar zij antwoordt dat verzoeker zelf de gelegenheden daartoe heeft laten voorbijgaan; dat immers de bevolkingsinspectrice zowel op 22 maart 1989 als 9 mei 1989 een “contactnamekaartje” te Maasmechelen, Rijksweg 363, heeft achtergelaten; dat verzoeker niet betwist de kaartjes te hebben gevonden; dat hij er geen gevolg aan gegeven heeft, noch uitlegt waarom hij dat niet deed; dat verzoeker overigens evenmin gereageerd heeft op de hoger, bij de bespreking van het derde middel, weergegeven gebeurtenissen van 11 mei 1989 in het kantoor aan de Rijksweg 361 te Maasmechelen; dat hij van die gebeurtenissen bezwaarlijk onwetend kan zijn gebleven, voor zoveel hij er al niet direct bij aanwezig was; dat hij niettemin verkoos zich in stilzwijgen te blijven hullen; dat het middel verworpen wordt,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier december 2003, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. LUST,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. DOMS. **D. VERBIEST.**